

HLAS LOŠTIC

léto 2021

LOŠTICE
LOŠTICE
LOŠTICE
LOŠTICE
LOŠTICE
LOŠTICE
LOŠTICE

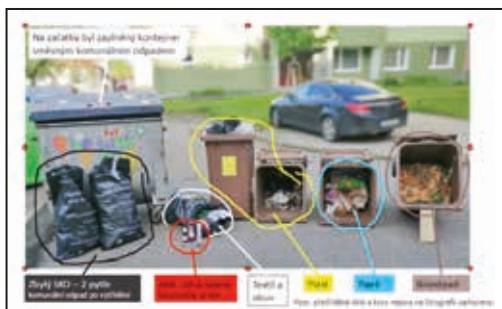
Foto: Hana Jílková

...metropole tvarůžků

Uvnitř čísla:

Ložtická májka 2021 (strana 5)

Proč je důležité nadále snižovat množství směsného odpadu (strana 7)

„Musím jít dál“. Vzpomínka na P. Františka Líznu SJ
(strana 10)

Velikonoční kříže Jaroslava Beneše
(strana 15)

Dubnová výzva Deset tisíc kroků
(strana 18)

Habermannův mlýn – Haukova pila
(strana 25)

ZPRÁVY Z RADNICE

Milí čtenáři, znovu nastal čas Hlasu Loštic, který Vás seznámí s událostmi, které se staly a nebylo jich málo. Prožili jsme těžké chvíle. Život mnoha z nás zaplavil stres, bolest, strach.

Téměř každý z nás je poznamenán ztrátou někoho blízkého. S novým číslem Hlasu Loštic se začíná situace vracet do normálu. Po prožité krizi nás opouští adrenalin spojený se snahou situaci zvládnout, přichází velká psychická únava.

V těchto těžkých časech se většina z nás snažila najít cestu z krize. Nebylo to však vždy jednoduché. Vládní opatření nebyla jasně formulována, plná protikladů nám ubírala sílu se situací bojovat. Solidaritu nahradila rezignace na vše.

Nejtěžší úlohu, kterou jsem byla nucena přijmout byla role pracujícího rodiče, který musel přihlížet, jak vláda upřednostňuje vše ostatní před našimi dětmi. Před ústavou zaručeným právem našich dětí na plnohodnotné vzdělání. Každý měsíc jsem z médií slyšela sliby, které nikdo neplnil. „První a druhé třídy už znovu nezavřeme. Od ledna zahájíme očkování. Učitelé budou očkovaní společně se zdravotním personálem. Seniori budou do konce března očkovaní a školy se otevrou. Děti půjdou do školy po Velikonocích.“

Vláda nakoupila milion antigenních testů, které byly určeny do škol a které nakonec rozdala státním úředníkům a děti do škol znovu, bez jakéhokoli vysvětlení, nešly. Děti do školy nechodily, místo toho brouzdaly ve skupinách městem, hledaly rozptýlení, únik ze stereotypu, vymýšlely, jak vypadnout z každodenní nudy. Nebylo by rozumné, aby

místo toho, za přesně definovaných podmínek, chodily do školy? Domnívám se, že ano. Všichni děláme chyby a nikdo nejsme dokonalí. Odepření práva na vzdělání pro naše děti považuji za systémové selhání vlády.

Mé vyjádření neznamená, že chci jakýmkoli způsobem zpochybňovat práci pedagogů. Ti byli postaveni před nespelnitelný úkol nahradit prezenční výuku v celém jejím rozsahu distančním vzděláváním. Chtěla bych jim touto cestou za jejich práci poděkovat. V předchozích zpravodajích jsem několikrát děkovala všem zdravotníkům za jejich obětavou práci a poděkování musím zopakovat i dnes, ale stejné poděkování patří i pedagogům. Neumím si představit náročnost úkolu naučit prvňáčky číst a psát přes objektiv kamery ne-li přes obrazovku mobilního telefonu, nebo přinutit deváťáka, aby naslouchal výkladu učitele, který je mimo jeho dosah. Obdivuji všechny rodiče, kteří situaci zvládli. Držím nám všem pěstí, aby naše děti dokázaly dohnat, vládními opatřeními, ukradený čas.

V čase pandemie se však našli i lidé, kteří si uvědomili hloubku krize, ve které jsme se jako společnost ocitli. Jak se na jedné straně úzkostlivě bojíme nákazy a na straně druhé, jak nám strach ukrajuje z našeho zdraví. Zavření doma, neustále v patách stres, nedostatek pohybu, špatný spánek. To vše se odráží na fyzickém zdraví každého člověka. Parta lidí vymyslela celorepublikovou výzvu 10 000 kroků, jejímž cílem bylo lidi rozpohybovat, ukázat jim, že stačí opravdu málo, aby se cítili lépe, a že dosažený fyzický výkon jim pomůže i k duševnímu zdraví. Přišli s alternativou, jak se nezbláznit a vrátit svému tělu radost z pohybu a zdraví. Do výzvy se zapojilo 30 měst z celé republiky.

Loštice měly 71 aktivních účastníků této výzvy z celkového počtu 3773. Najednou měli lidé nový cíl, možnost uniknout od každodenního stresu a vrátit se do reality s nově nabitou silou. Děkuji pořadatelům projektu, děkuji všem, kteří jste se k projektu přihlásili a nebáli se zkusit udělat něco pro sebe a své zdraví. Byli jste úžasní. Budu věřit, že až se otevře nová výzva nejen, že se všichni zase přihlásíte, ale že se naše řady rozrostou. Pandemie nás přinutila hledat k Vám cestu přes virtuální svět. Vznikla myšlenka vytvořit elektronický informační zpravodaj, kterým bychom Vás zkráceně a častěji informovali o aktualitách, které právě probíhají. Ti z Vás, kteří nový e-zpravodaj města Loštice dosud neobjevili, sdělujeme, že zpravodaj je pravidelně rozesílán mobilním rozhlasem v pátek v 17.00 hod. s četností 1x za 14 dní. V případě, že Vám budeme mít co říci využijeme možnost poslat zpravodaj i 1x týdně. Vydané e-zpravodaje je možné si přečíst i na webových stránkách města <https://www.mu-lostice.cz/hledat?s=e-zpravodaj&hledat.x=27&hledat.y=12>.

Nápad vydávat e-zpravodaj se zrodil ve chvíli, kdy se zrodilo i nové logo města Loštice, které Vám v Hlasu Loštic představujeme. Smyslem nového logotypu města Loštice je opakování, tzn., že se do města lidé rádi vrací ze všech směrů a koutů naší země, proto zřetelné křížení názvu Loštice. Současně jsou v logu umístěna tři, notoricky známá, žlutá kolečka, symbolizující loštické tvarůžky ve tvaru šipky vpravo a naznačující, že Loštice směřují vpřed a jsou městem moderním a otevřeným. Logo se snaží působit neotřele, vyzývavě a moderně.

Město Loštice získalo pod záštitou Mikroregionu Mohelnice od Ministerstva práce a sociálních věcí ČR na vytvoření svého loga dotaci ve výši 95 %. Logo bylo vybráno z několika předložených grafických návrhů. Autorem grafického návrhu loga je grafické studio Radima Zemana z Boskovic.

Pro ty, kterým se nové logo bude líbit, máme vyrobeno i několik upomínkových předmětů, které je možné v tuto chvíli zakoupit v pokladně Městského úřadu Loštice. O dalších možnostech prodeje zatím jednáme.

Zpráva SUOT - za období březen - květen 2021

Vitání občánků je odloženo na neurčito, z důvodu situace vzniklé nákazou COVID-19. v r. 2021 přivítáme všechny narozené občánky narozené r. 2020, (případně dříve - např. omluvené.)

Zemřeli naši spoluobčané: Vlček Michal (48 let), Goldová Miloslava (81 let), Pazderová Anna (nedož. 96 let), Dohnalová Kamila (nedož. 48 let), Směšný Václav (nedož. 59 let), Vodičková Alena (70 let), Oliverius Josef (90 let), Valentová Jiřina (91 let), Holá Květoslava (nedož. 90 let), Pyšný Pavel (73 let), Sršeň Jan (nedož. 92 let), Pavlák Leonard (nedož. 72 let), Šilberský František (76 let), Pyšný Jiří (80 let), Majdiak Zdeněk (50 let).

Manželství uzavřeli:

David Balcárek a Rotterová Lucie - manželství uzavřeno v Lošticích
Bartoněk Petr a Skopalová Gabriela - manželství uzavřeno v Lošticích (kostel sv. Prokopa)

Fryč Martin a Dolanská Soňa - manželství uzavřeno v Lošticích

LOŠTICKÁ MÁJKA 2021

Historicky snad poprvé se na našem náměstí v Lošticích 1. května 2021 postavila májka. Dopoledne se očistil kmen a nazdobil vršek a odpoledne za doprovodu country kapely KAMARÁDI se členy Fajnklubu Kamarádů a dobrovolníky májka postavila. Celý květen zdobila naše centrum. Velké díky patří všem, kteří přispěli ke zdaru této akce a ochotně přidali svoji sílu a šikovnost.

Stanislav Veselý

Pozdrav ze Základní školy v Lošticích

Blíží se závěr velmi zvláštního školního roku 2020/2021. Všichni jsme v něm museli reagovat na mnoho překážek, omezení a zákazů, jež byly spojené s covidovou pandemií. Zvládli jsme přechod na distanční výuku, přípravu online hodin, online třídní schůzky, komunikaci na dálku. Řešili jsme všechny změny, které neustále přicházely, ale také problémy, jež by během prezenční výuky nastaly.

Uvědomujeme si, že tato situace byla velmi náročná také pro naše žáky, jejich zákonné zástupce a všechny, kteří dětem s distanční výukou pomáhali. Velké uznání si zaslouží ti, kteří k ní přistupovali pečlivě a zodpovědně, snažili se plnit zadané úkoly, reagovali v online hodinách a brali vzdělávání vážně.

Na základě postupného rozvolňování 12. dubna 2021 nastoupili systémem rotační výuky žáci 1. stupně. Nástup byl samozřejmě podmíněn jejich povinným testováním, které probíhalo vždy v pondělí a ve čtvrtek.

Děti byly velmi šikovné a techniku samostatování pod dohledem pedagogů a dalších zaměstnanců školy zvládly bravurně.

Od 10. května rotačně navštěvovaly výuku také třídy 2. stupně. Epidemiologická situace byla natolik příznivá, že od 24. května máme ve škole prezenčně všechny ročníky. Žáci se testují jednou za týden, vždy v pondělí.

Během distanční výuky proběhlo také několik online soutěží, do nichž se zapojili i naši žáci. Velkým úspěchem byla soutěž Mladý chemik. Až do regionálního finále této celostátní soutěže, které proběhlo 21. dubna 2021, se probojovali Tomáš Hublar a Ferdinand Salamon. Tomáš Hublar obsadil 1. místo. Do celostátního finále, které se uskutečnilo 15. 6. 2021 opět formou online testu, postoupili oba naši soutěžící. Držíme jim palce a přejeme hodně štěstí.

Tomáš Hublar výborně reprezentoval naši školu také v Geologické olympiádě. V krajském kole obsadil třetí místo.

ZUŠ

Chýlíme se ke konci školního roku 2020/2021, který byl velmi neobvyklý a pro všechny náročný. I když v minulém školním roce na jaře jsme měli možnost okusit vzdělávání distanční formou, pociťovali jsme, že se jedná pouze o překlenutí nějakého období. Nikdo ani nepomyslel, že by právě tak mohl probíhat z větší části letošní školní rok.

V základních uměleckých školách byla povolena prezenční výuka od září do poloviny října a od konce listopadu do vánočních prázdnin. Teprve od 12. 4. 2021 bylo možné postupně obnovovat individuální výuku a od 24. 5. 2021 jsme se vrátili k prezenční výuce ve všech studijních zaměření a oborech. S omezením, která přinesla vládní opatření, nebylo možné uskutečnit žádné koncer-

Po zahájení prezenční výuky se postupně dostává chod školy do běžných kolejí. Děti ze IV. A kupříkladu mohly navštívit dopravní hřiště v Mohelnici, kde si procvičily pravidla silničního provozu, zvládly zkoušky a získaly průkaz cyklisty.

Byla také vyhodnocena podzimní sběrová kampaň zaměřená na sběr baterií. Díky výsledku v podobě 198 kg odevzdaných baterií ZŠ Loštice zvítězila v Olomouckém kraji a získala odměnu – poukázky na nákup v řetězci prodejen Kaufland v hodnotě 3000 Kč. I přes všechna omezení, testování, respirátory a roušky, jsme moc rádi, že můžeme vykonávat svou profesi tak, jak jsme zvyklí, to jest v přímém kontaktu žák – učitel.

Doufáme, že nový školní rok 2021/2022 bude pro prezenční vzdělávání žáků a aktivní život naší školy příznivější. Přejeme Vám všem krásné dny a hlavně pevné zdraví.

*Za kolektiv zaměstnanců ZŠ Loštice
Mgr. Martina Špičková*

ty a výstavy. Proto byla snaha reprezentovat naši školu v jiné podobě. V prosinci jsme zveřejnili online koncerty Čertovu nadílku, Vánoční pozdrav a v dubnu Velikonoční online koncert. Tvorbu žáků z výtvarného oboru jste měli možnost spatřit v prosinci formou virtuální výstavy při Loštickém promítání, na vývěskách města Loštice a také v každém vydání Hlasu Loštice.

I když se školní rok blíží ke konci, tak v Základní umělecké škole A. Kašpara Loštice ještě nekončíme. V prvním červnovém týdnu budou probíhat talentové zkoušky a zápis do hudebního, výtvarného, tanečního a literárně-dramatického oboru. V následujícím týdnu se uskuteční interní absolventské přehrávky, kterými žáci završí své studium prvního a druhého stupně.

Absolventi 2020/2021**Hudební obor:**

Miroslav Horníček	7. ročník /I. stupeň	hra na trubku	p. uč. Pavel Beneš
Josef Martin Kleibl	7. ročník /I. stupeň	hra na trubku	p. uč. Pavel Beneš
Adéla Knápková	7. ročník /I. stupeň	hra na příčnou flétnu	pí uč. Barbora Matějová
Kristýna Koukalová	7. ročník /I. stupeň	hra na keyboard	p. uč. Miroslav Sitta
Anna Němcová	7. ročník /I. stupeň	hra na klavír	p. uč. Miroslav Sitta
Adéla Pivoňková	4. ročník /II. stupeň	hra na akordeon	pí uč. Hana Miko
Zuzana Rulišková	4. ročník /II. stupeň	sólový zpěv	p. uč. Ivo Melkus
Eliška Zdráhalová	7. ročník /I. stupeň	hra na akordeon	pí uč. Hana Miko

Taneční obor:

Tereza Laštůvková	7. ročník /II. stupně	pí uč. Gloria Hanusová
-------------------	-----------------------	------------------------

Výtvarný obor:

David Apl	7. ročník /II. stupně	pí uč. Julie Olešovská
Nela Opravilová	7. ročník /II. stupně	pí uč. Julie Olešovská
Adéla Tilcerová	7. ročník /II. stupně	pí uč. Julie Olešovská

Dále připravujeme vzdělávací aktivity pro žáky naší školy, které jsou podporovány projektem Šablony II. A na rozloučenou před letními prázdninami pro Vás připravujeme Závěrečný koncert, který bude zveřejněn 30. 6. 2021 na stránkách školy a města Loštice.

Za celý kolektiv Základní umělecké školy Adolfa Kašpara Loštice přejeme jen to dobré a naději v lepší zítřky.

*S pozdravem a přáním pěkných letních dnů
Bc. Hana Miko, BA, ředitelka školy*

Proč je důležité nadále snižovat množství směsného odpadu

1. ledna nabyl účinnosti nový zákon o odpadech. Tento zákon s sebou přináší několik významných změn, které se podstatně dotknou nejen obcí, ale i nás, občanů. Jednou takovou změnou je sazebník cen za likvidaci odpadů. Do konce roku 2020 stála likvidace jedné tuny směsného odpadu 500 Kč, v letošním roce to je již 800 Kč, následující rok 900 Kč a v roce 2029 zaplatíme 1 850 Kč, tedy téměř čtyřnásobek toho, co jsme platili do konce roku 2020. Když k tomu připočteme rostoucí náklady za svoz odpadů, bude to představovat obrovský tlak jak na rozpočet města, tak na výši poplatků domácností. Cestou, jak snížit riziko skokového zdražení poplatku za odpady, který již dnes pro mno-

hé domácnosti představuje nezanedbatelnou položku v rodinném rozpočtu, je snižovat množství právě směsného odpadu. Vedle navýšení poplatků za likvidaci odpadu totiž tento zákon zavádí i tzv. třídící slevy. Na ty obce dosáhnou, pokud splní dané

množství směsného odpadu na osobu a rok. Pro letošní rok je tento limit 200 kg/os a rok. Za vše, co bude nad tuto hranici, budeme platit zvýšenou sazbu, tedy 800 Kč. V Lošticích se k dnešnímu dni pohybujeme na hodnotě 240 kg/os, což vychází tak, že za poslední dva měsíce letošního roku budeme místo 500 Kč za tunu platit 800 Kč. V následujících letech pak limit pro dosažení na slevu bude nadále klesat. Příští rok to bude 190 kg/os, v roce 2023 180 kg/os a v roce 2029 již 120 kg/os, tedy polovina množství směsného odpadu, který produkujeme nyní. Za vše, co bude nad 120 kg/os pak zaplatíme 1850 Kč. Za 8 let tak musíme snížit množství směsného odpadu o 120 kg/os a rok.

To už jsme ale jednou dokázali. Ještě v roce 2014 jsme byli na čísle 360 kg/os za rok. Město likvidaci odpadu muselo částečně dotovat ze svého rozpočtu a za 7 let jsme množství odpadu, díky zlepšení třídění, a to zejména bioodpadu, dokázali snížit o 120 kg/os, tedy o celých 357 tun. Tady si všichni, kdo si dá tu práci s tříděním, či ještě lépe s předcházením vzniku odpadu, zaslouží velké poděkování. Díky tomu je šance, že se nám to společně podaří opět. Bude to složitější, ale prostor tady stále je. Nedávno Spolek STURM provedl orientační rozbor odpadů na sídlišti. Na začátku byl plný kontejner na směsný odpad, na konci akce zůstala třetina. Ukázalo se, že většina opa-

Výsledky orientačního rozboru

Druh odpadu	Hmotnost- kg	%
Směsný komunální odpad	37,6	29,3
Plast	17,3	13,5
Papír	6,4	5
Sklo	12	9,2
Bioodpad	36,4	28,3
Kovy	5,9	4,5
Použitý textil	13	10,1
Jiné (baterie, obaly od sprejů)	0,2	0,1
Celkem	128,8	100%

Směsný komunální odpad kg	Tříditelné složky kg
37,6 kg	91,2 kg

Směsný komunální odpad v procentech	Tříditelné složky v procentech
29,3%	70,7%

du nemusela skončit na skládce, ale na tříděnce, kde by se pak část odpadu odeslala k opětovnému využití, další spálila. Což je ale stále lepší varianta, než když skončí v kontejneru na směsný odpad a následně na skládce. Také bychom ušetřili na poplatku za skládkování.

Je to na nás všech. Na městu, aby vytvořilo podmínky, které by lidem třídění co nejvíce usnadnilo a na nás, kteří máme každý den možnost ovlivnit jaké množství odpadu skončí na skládce a kolik ho dostane šanci k opětovnému využití. A samozřejmě tím každý můžeme ovlivnit budoucí vývoj výše poplatků domácností za odpady. Pokud máte nápady, připomínky či návrhy vedoucí ke zlepšení systému odpadového hospodářství tak, aby cesta ke snižování směsného odpadu a k dalšímu zvyšování míry třídění byla co možná nejkomfortnější, napište mi na mail: kstmt@seznam.cz. Předem všem děkuji.

Michal Trlica

Čarodějnice pro děti proběhly netradičně

Stejně jako rok 2020, byl rok 2021 pro oslavu čarodějnic 30. dubna nepříznivý. Loštice nemeškala a pro děti připravila interaktivní stezku s názvem „Čarodějnický let Lošticemi 2021“. Stezku tvořilo 8 stanovišť, které byly situovány především v lesíku u koupaliště. Stezka byla volně přístupná v období 30. 4.–9. 5. 2021. Na každém stanovišti byly pro děti v kategoriích předškolák, I. stupeň ZŠ a II. stupeň ZŠ připraveny QR kódy, které odkazovaly děti k plnění různých úkolů. Splněním

jednotlivých úkolů děti dostaly odpovědi, které zapisovaly do herní karty. Vyplněnou herní kartu pak odevzdaly do Kulturního střediska. Nakonec všechny děti za své úsilí dostaly drobnou odměnu. Stezky se zúčastnilo celkem 30 dětí a to v kategorii předškolák a I. stupeň ZŠ. Pro děti, které odevzdaly vyplněnou herní kartu, byla nachystaná navíc bonusová soutěž. Soutěž byla podmíněna zasláním své fotografie ve svátečním čarodějnickém přestrojení. Z dětí, které zaslaly tyto fotografie, byly losovány tři děti, které dostaly dárkový poukaz na mls dle

vlastního výběru v Tvarůžkových lahůdkách nebo v kavárně U lišky Bystroušky. Tato bonusové soutěže se účastnilo 6 dětí. Kulturní komise doufá, že se všem dětem stezka líbila.

Radka Kristenová, předsedkyně Kulturní komise Loštice

„Musím jít dál“. Vzpomínka na P. Františka Líznu SJ

Rádi bychom touto cestou připomněli mimořádnou osobnost P. Františka Lízny, od roku 1995 správce farnosti kostela Všech svatých na Vyšehorkách, který zemřel 4. března letošního roku na následky onemocnění covidem-19.

Poslední rozloučení s P. Líznu uspořádané spolubratry z Tovaryšstva Ježíšova se konalo 12. března 2021 v jezuitském kostele Nanebevzetí Panny Marie v Brně. Po mši svaté, kterou celebroidli kardinál Dominik Duka a provinciál jezuitů P. Petr Přádka, bylo tělo uloženo do krypty kostela.

Kvůli pandemii covidu-19 byla účast na pohřbu velmi omezená, a tak bylo možné sledovat mši svatou v přímém přenosu na televizi NOE. Tím se stalo poslední rozloučení výjimečným a nevšedním zážitkem.

Takový byl i člověk František Lízna. Výjimečná byla jeho svobodomyslnost, statečnost a vysoce lidský přístup k lidem nejpotebnějším. Přitom to byl člověk s neokázalým chováním, byl příkladem opravdové křesťanské lásky. Byl obdivován a překvapoval svoji bezprostředností. Nezapomenutelný je jeho projev na ceremoniálu při přebírání Ceny Paměti národa v Národním divadle v roce 2017.

Vybavují se mi slova při jedné jeho přednášce o putování, které pronesl jen tak mimochodem k posluchačům, když přicházel do sálu: „Kristus byl chudý a chodil bos.“ Páteru Líznovi vděčíme také za vstřícnost a kněžskou velkorysost při pořádání rodinných slavností svateb a křtů v starobylém kostelíku ve Vyšehorkách.

P. František Lízna při obřadu v kostele ve Vyšehorkách. Foto: Ladislav Galgonek

Tím vším se stal velmi váženou a populární osobností.

Jeho životní postoje a činy zaujaly řadu významných kulturně společenských osobností.

Páteru Líznovi věnoval jeden díl svého rozhlasového cyklu STOPY, FAKTA, TAJEMSTVÍ novinář Stanislav Motl. Odvysílán byl pod názvem Poutník v březnu 2017. V pořadu zazněla základní životní data Františka Lízny: narodil se v roce 1941 v Jevíčku, v roce 1974 byl vysvěcen na kněze, nedostal však státní souhlas. Od roku 1984 byl členem Tovaryšstva Ježíšova, patřil k chartistům, byl čtyřikrát vězněn. Později se stal vězeňským kaplanem a žil na faře ve Vyšehorkách, kde spravoval tamní starobylý kostel Všech svatých. Při sčítání lidu v roce 1993 se hlásil k romské národnosti, což byl projev jeho vstřícného postoje ke klientům jeho pastorační činnosti ve věznici.

Název pořadu Poutník odkazuje na řadu poutí - dlouhých pěších cest pátera Lízny, které sám vykonal. Dne 16. 4. 2004 vyšel na svoji nejdelší cestu, svatojakubskou pouť ze Svaté Hory u Příbrami do Santiaga de Compostela, dlouhé přes tři tisíce kilometrů. Sám v pořadu popsal, jak se na cestu musel připravit, vybavit a jak byla tato 106 dní dlouhá pouť náročná. Vedl si deník a každý den se modlil za nějakou konkrétní osobu, a to i za vrahy, které poznal ve věznici na Mírově. Cestou prošel několika zdravotními a únavovými krizemi, velmi málo a skromně se stravoval, přespával nejčastěji venku a šel stále sám po cestě Evropou, značené mušlemi sv. Jakuba. Zhubl 16 kilogramů a za nějaký čas po návratu z této pouti mu byla diagnostikována rakovina v pokročilém, neléčitelném stadiu.

Rozhodl se pro novou cestu do Compostely, nedal na rady a doporučení lékaře ani přítele

Ludka Štipla a 5. 7. 2006 vyrazil, tentokrát z portugalské Fátimy do Compostely, na cestu dlouhou 428 km. Tuto cestu označil jako cestu života a smrti a osudovou. Měl velké problémy s chodidly, které vždy po krátkém odpočinku překonal a šel dál. Podařilo se mu dorazit do cíle po 23 dnech, a to 28. 7. 2006. Po návratu domů a lékařském vyšetření, dostal neuvěřitelnou zprávu, že odezněly veškeré příznaky původně diagnostikované choroby.

Později podnikl páter Lízna další cestu, tentokrát na východ na Ukrajinu, další z Vyšehorek do Říma, z Brna do Mariazell a podnikl i několik cest po republice, vždy od severní nebo jižní hranice republiky na Svatý Hostýn. Celkem absolvoval devět cest, na nichž ušel 10 647 kilometrů. Svým putováním propojil Evropu do tvaru symbolického kříže. O cestách napsal knihu „Musím jít dál“ a je jimi inspirovaná také jeho básnická sbírka „Jak teskná je noc“. Jeho život, vstřícnost a obětování se pro druhé byla společností oceněna. Páter Lízna obdržel Řád T. G. Masaryka, Za vynikající zásluhy a rozvoj demokracie a lidských práv (2001), Cenu Františka Kriegla, Za práci ve vězeňství (2003), Cenu Celestýna Opitze, Za péči o nemocné a potřebné (2013) a Cenu Paměti národa (2017). V roce 2020 mu bylo uděleno významné maďarské ocenění – Cena Jánose Esterházyho, která se uděluje za šíření duchovního odkazu tohoto mučedníka komunismu.

Na závěr rozhlasového pořadu zazněla slova autora pořadu Stanislava Motla. Řekl, že páteru Líznovi bylo v době vysílání pořadu 75 roků, vypadal o 15 let mladší a vyzářovala z něj moudrost, poctivost, schopnost naslouchat a víra, která dává člověku křídla, dává mu sílu, která někdy dokáže zaplašit i smrt.

Hana Heidenreichova, Naďa Pytlíčková

Vzpomínka Jindřicha Štreita

S Františkem Líznou jsem se seznámil asi před dvaceti lety a od té doby jsme se nepravidelně setkávali. Bylo to obvykle tehdy, když jsme mohli na něčem spolupracovat.

Před patnácti lety Aleš Koudela natáčel o mně film. Chtěl jsem tam mít Františka při mši. Dělal pobožnosti nejen v kostele, ale také se snažil být co nejbližší lidem a nevyčleňovat se ze společnosti. Celebroval mši na venkovském dvoře v Mladči. Dvůr byl plný lidí. Nezapomenutelná atmosféra. Vše je zvěčněno ve filmu.

Když mne Michal Prokop pozval do svého programu Krásný ztráty a já si měl vybrat k sobě hosta, oslovil jsem Františka.

Jezdil jsem s ním do Vyšehorek, když jsem fotografoval téma bezdomovectví v cyklu Kde domov můj nebo když jsem se věnoval romské problematice, zašel jsem za přítelem Františkem. Poslední projekt, na kterém jsem pracoval, byl o vztahu kaplanů a vězňů. Po sametové revoluci zastával František funkci kaplana ve věznici na Mírově. Měl přátelský vztah k vězňům, protože sám byl několikrát vězněn. Vězně nesoudil, měl

pro ně veliké pochopení. S Mistrem Achabem jsme zorganizovali divadelní představení, které se konalo ve vězeňské kapli.

František navštěvoval nemocné v sociálních zařízeních. Soukromé sociální zařízení je v Senici na Hané. Tam rád jezdil za staršími, nemohoucími lidmi a přinášel jim duchovní posilu. Své poslání bral velmi vážně.

V poslední době, když odešel na odpočinek, jen občas celebroval. Kněžská služba mu moc chyběla.

V pokoji si vytvořil obětní stůl, kde denně sám pro sebe konal mše. Říkal, že nemůže vyjít ze zaběhnutého vnitřního rytmu života. Každé ráno v pět hodin odcházel do kostela modlit se a rozjímat.

Obdivoval jsem jej i v jeho poutích. O cestě do Santiaga vydal knihu a mne požádal o portrét. Na podzim loňského roku přijel i s nejbližšími přáteli za mnou do Sovince. Vydali jsme se na Křížovou cestu do Rudy. Byl šťasten, že vyšel až k Pietě. Miloval tento kraj. Měl jsem ho moc rád. Byl skutečným poutníkem života.

Prof. Mgr. Jindřich Štreit, Dr. h. c.

Pozvánka na odhalení pamětní desky

Doc. PhDr. Josefa Bieberleho, Csc.

Významného historika, děkana
filosofické fakulty Univerzity Palackého,
oblíbeného profesora a vzácného
člověka.

**Dne 26. 6. 2021 ve 14:00 hodin
ve Ztracené ulici č. 609/4 v Lošticích.**

*Vzpomínáme***Marie Kleinová**

Dne 2. května 2021 uplynulo 10 let,
co nás navždy opustila paní Maie Kleinová.
Děkujeme všem, kdo ji znali a věnují jí tichou vzpomínku.

Jiří Klein, manžel

syn Tomáš s manželkou Janou

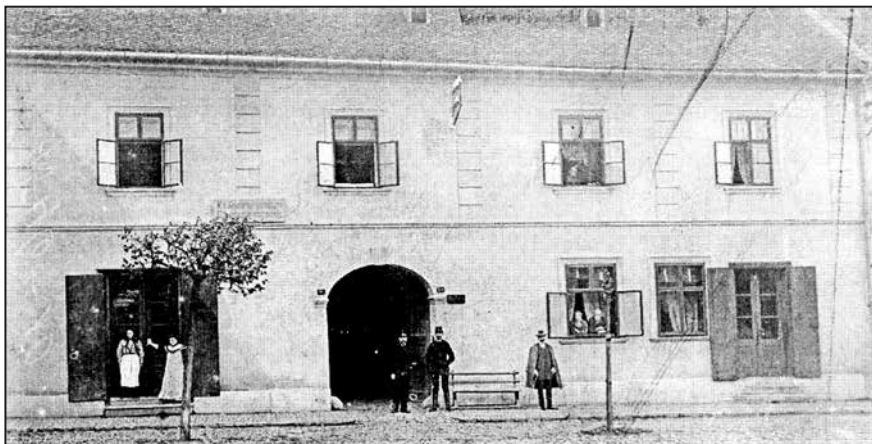
dcera Gabriela s manželem Liborem

vnuč Tomáš

Dovětek k článku z jarního vydání HL o loštickém rodáku a hrdinovi Svobodovy armády pplk. Ladislavu Bedřichovi

Pátrání po domě v Lošticích, kde se podplukovník Ladislav Bedřich narodil, bylo úspěšně dokončeno. Archy z dřívějších sčítání lidu moc neposloužily, neboť Ladislav Bedřich se narodil v roce 1901, tedy těsně po sčítání lidu, jež se konalo v prosinci 1900 a při dalším sčítání lidu v roce 1910 již v Lošticích Bedřichovi nebydleli. Pomohlo prověření starých matrik. Paní matrikářka Jana Grygarová našla zápis o tom, že Ladislav Bedřich se narodil v domě č. 54 na náměstí, což je shodou okolností dnešní sídlo Kavárny galerie U Lišky Bystroušky. Informace o tom, že otec Ladislava Bedřicha byl policajtem, byla známá, zápis v matrice to potvrzuje údajem, že otec novorozence je Josef Bedřich – četnický závodčí. Před a během 1. světové války v domě č. 54 byla četnická stanice. LŠ

Dům č 54 na náměstí v Lošticích ca 1910. Archiv P. Fialek

Omluva za špatnou informaci ohledně spoje 933249 Mohelnice-Bouzov, kde došlo k přesmyčce a místo správného času 16:01 jsem omylem napsal 16:10. Tímto se omlouvám za chybnou informaci. A děkuji za upozornění.

Redakce

Nové loštické nakladatelství

Vážení spoluobčané, dovoluji, abych vám představil nově vzniklé loštické nakladatelství. Vzniklo tedy už na sklonku loňského roku, ale nyní po měsících příprav internetových stránek a vyjednávání se zahraničními autory a ilustrátory konečně nadešel čas oznámit světu jeho existenci.

Jmenuje se Medusa – po bájně stvůře z řecké mytologie. Podle římského básníka Ovidia se ovšem Medusa jako stvůra nenarodila, stala se jí až poté, co ji bohyně Minerva

nespravedlivě potrestala za znesvěcení svého chrámu. Smyslem Medusy jakožto nakladatelství bude zejména dávat hlas obětem a přeživším různých nešťastných situací, a pokud jde o žánrové zaměření, můžete se těšit hlavně na horor, fantastiku a podivno (neboli weird fiction) s jistým příděchem erotiky. Půjde o knihy spíše temnějšího ražení, ale především dobře napsané a skytající i jistou útěchu. Pro začátek máme vyhlédnuto několik zahraničních spisovatelů, ale časem se snad dopracujeme i k vydávání domácích autorů. Nakladatelství v současnosti tvoří jediný člověk – já, loštický rodák Roman Tilcer. Literatuře se profesně věnuji od roku 2008, kdy jsem získal 3. cenu v Překladačské soutěži Jiřího Levého, pořádané Obcí překladatelů. Od té doby jsem přeložil přes třicet knih – pro brněnské nakladatelství Host převádím do češtiny N. K. Jemisinovou, pro pražské Argo právě připravuji nové překlady proslulého Conana od Roberta E. Howarda, pro plzeňský Laser překládám knihy Kevin Hearnea a další. V roce 2016 jsem se stal vítězem mezinárodní soutěže Tvář překladu (The Face of Translation), zaměřené na propagaci literárního překladatelství (soutěž pořádala Evropská rada asociací literárních překladatelů – CEATL). Následně jsem za-

ložil facebookovou skupinu Tváře překladu, kde spolu s kolegy bojujeme za lepší podmínky pro literární překladatele, a pro web časopisu XB-1, nástupce slavné Ikarie, jsem připravil stejnojmennou sérii rozhovorů s překladateli. Tím chci říct, že pro literaturu opravdu dýchám.

Vybraným titulům věnuji veškerou péči a nadšení, které jim mohu dát. Protože už se ale v knižní branži nějakou dobu pohybuji, uvědomuji si, že takto úzce zaměřené nakladatelství to nebude mít úplně jednoduché a rozhodně se neobejde bez přízně a podpory čtenářů. Budu tedy moc rád, když o Meduse řeknete kamarádům a známým. Navštivte internetové stránky www.knihy-medusa.cz a odtamtud se pak snadno dostanete i na sociální síť sítí (Medusu najdete na Facebooku a Instagramu a má i kanál na YouTube, kde by se časem měly objevit videa ze čtení, rozhovory s dalšími nakladateli či překladateli a podobně). Dejte vědět, jak se vám myšlenka Medusy líbí a jestli byste případně – pakliže to epidemická situace dovolí – měli zájem o nějakou literární akci přímo v Lošticích a kde by se podle vás měla konat. V případě jakýchkoli dotazů jsem vám k dispozici. S pozdravem všem milovníkům kvalitního čtení,

Roman Tilcer

www.knihymedusa.cz

Autor fotografie: Jiří Votava

Velikonoční kříže Jaroslava Beneše

Pro tentokrát si vypůjčím do článku slova Miloslava Havelky z internetového občasníku Furtovník psaného v hanáctině. Už hromadu let si Jarda Benešů z Loštic nechává před Velikonocemi žehnat velikonoční kříže. Nevynechal ani letos.

Potíž, ale byla v tom, že zákaz cestování za hranice okresu byla velká komplikace, kterou bylo možno administ-

rativně pořešit. Redaktoři Furtovníku z Prostějova pro tentokrát zvolili jednodušší variantu. Byl jsem požádán, abych se za Jardu zastavil, pořídil fotodokumentaci. A pak už stačilo jen zavolat.

Na Květnou neděli nechal řezbář Jarda Beneš vysvětit dva velikonoční kříže a k tomu ještě pár domácích křížků, co se dávají nade dveře. Znovu se na nich objevuje v jiné podobě zvláštní symbolika, která velikonoční kříže provází už léta. Ukřížovaná růže a Ježíšova hlava s krvácejícím srdcem. Pro člověka nevěřícího to může být něco k zastavení a zamyšlení.

Jak Jarda říkal, symbolika se sice tak nějak léty prolíná, ale také v tomto případě je nově ztvárněna. Z velikonočních křížů, které vyšly z jeho dílny, nenajdete dva stejné. Na Květnou neděli křížům znovu požehnal loštický pan farář Kristian Libant CM. Mimochodem v letech

2009-2011 si tento obřad vzal na starost nedávno pochovaný P.František Lízna, který byl v tom čase farářem v nedalekých Vyšehorkách. Také nejnovější kříže mají ve schránkách doklad o žehnání, kde je přepsaný žalm „Lépe je utíkat se k Hospodinu, než důvěřovat mocným“, který je pro dnešek snad ještě platnější než kdy jindy. Před Jardu Benešem stojí další výzva-vytvořit nové figurky do svého Loštického betléma. Mezi tím má ještě mnoho jiné práce.

David Kofránek

CO NEJVÍCE OVLIVNÍ TO, CO VYCHÁZÍ Z NAŠEHO KOMÍNU? ROZDÍL MEZI STARÝM A NOVÝM TYPEM KOTLE

ČTYŘI ZÁKLADNÍ PARAMETRY, KTERÉ OVLIVNÍ TO, CO VYCHÁZÍ Z NAŠEHO KOMÍNU

1) DO ČEHO PALIVO DÁVÁME (TYP SPALOVACÍHO ZAŘÍZENÍ)

STARÉ TYPY KOTLŮ

PROHOŘVACÍ KOTEL

Palivo
koka, černé uhlí, dřevě

Účinnost
50 - 60 %

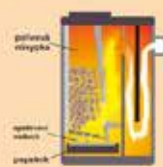
Cena
15 - 30 tis. Kč

Emise prachu
50 - 300 kg/rok

Interval příkladání
2 - 6 h

Nejstarší a konstrukčně nejjednodušší typ.
Hoří celá dávka paliva najednou.

ODHOŘVACÍ KOTEL

Palivo
dřevo, hnědé uhlí

Účinnost
55 - 75 %

Cena
20 - 40 tis. Kč

Emise prachu
30 - 180 kg/rok

Interval příkladání
2 - 6 h

Vyšší účinnost a nižší emise znečišťujících látek.
Neboť celá dávka paliva najednou.

NOVÉ TYPY KOTLŮ

ZPLÝNOVACÍ KOTEL

Palivo
dřevo, hnědé uhlí

Účinnost
60 - 85 %

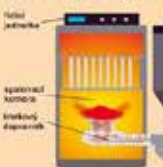
Cena
30 - 60 tis. Kč

Emise prachu
2 - 15 kg/rok

Interval příkladání
2 - 6 h

Moderní typ kotle s ručním příkladáním.
Spalování probíhá hořlaviny v oddělené komoře.

AUTOMATICKÝ KOTEL

Palivo
pellety, hnědé a černé uhlí

Účinnost
75 - 90 %

Cena
50 - 120 tis. Kč

Emise prachu
0,5 - 10 kg/rok

Interval příkladání
24 - 120 h

Moderní typ kotle s řízeným spalováním.
Postupné dávkování menšího množství paliva do hořáku.

2) CO TAM DÁVÁME (TYP A KVALITA PALIVA)

- dáváme do daného spalovacího zařízení vhodné palivo?
- odpad je dobré palivo, ale pouze pro spalovnu odpadu
- základním pravidlem je spalovat to palivo, pro které je kotel určen
- co je to palivo? **palivo = hořlavina + popelovina + voda**
- energetická hodnota paliva? vyhovlost a spalné teplo v MJ/kg
- obsah hořlaviny = energetická hodnota
- popelovina a voda = složky popeliny (bázele - to, co nechceme)
- dřevo sušit minimálně: 1 - 2 roky na dobře větraném místě >> vyšší vyhovlost a nižší emise
- hnědé dřevo x měkké dřevo - mají přibližně stejnou vyhovlost
- 2 až 4 kg dřeva = 1 m³ zemního plynu (rozsah energie)

3) KDO TO TAM DÁVÁ (KVALITA OBSLUHY)

- aby hořlavina obsažená v palivu kvalitně shořela potřebuje se setkat se vzdušným kyslíkem, proto:
- neduší, tzn. nezavírá úplně klápy spalovacích vložek
- po přikládání nechat rozhořet
- kombinace hodné paliva + málo vzduchu je podobná tomu, jako když do velkého kopce chcete v autě jet na pátý rychlostní stupeň.

Top tak, jak chceš,
aby topil Tvůj soused.

4) JAK SE O ZAŘÍZENÍ STARÁME

- optimální parametry jsou dosaženy při jmenovitém výkonu
- předimenzování spalovacího zařízení = provoz při sníženém výkonu produkuje více emisí a účinnost zařízení klesá
- akumulace nádob = baterie tepla - největší důvody, kdy je zařízení provozováno při jmenovitém výkonu
- malý tah komínu - představuje bezpečnostní riziko >> vyčistění komínu, správné napojení, použití odšťavňovací ventilátoru
- velký tah komínu - způsobuje zvýšení komínové ztráty a tedy snížení účinnosti >> regulátory tahu (použití klápy s přisáváním za spalovacími zařízeními)
- udržba: čistění teplosměnných ploch a spalovacích cest (kouřovod + komín)
- zajistit minimální teplotu vratné vody, která je dána výrobcem (např. 60 °C)

Vysoká škola báňská - TU Ostrava
Výzkumné energetické centrum
Kontaktní osoba: Ing. Jiří Horák, Ph.D. alias Emekemem

<http://vev.vsb.cz/emekemem>
email: jirka.horak@vsb.cz

Používej moderní spalovací zařízení (kotel a kamna)

populair

Ministerstvo životního prostředí

VŠB TECHNICKÁ
UNIVERZITA
OSTRAVA

211

Luční bouda

Ve čtvrtek 3.6. 2021 se nejstarší děti z MŠ Loštice, děti ze třídy Kořat, vydaly na loštické koupaliště. Ne aby otestovaly teplotu vody, ačkoliv by se to mnohým z nich taky líbilo, ale aby společnými silami přispěly k jeho zvelebení. Ve spolupráci s městem Loštice tak vznikla krásná pomalovaná "Luční bouda" a obrázky našich předškoláků tak budou místní koupaliště zdobit dlouhá léta.

Katka Malíčková, Katka Veselá

Dubnová výzva Deset tisíc kroků

Město Loštice se přihlásilo do soutěžní celorepublikové dubnové výzvy Deset tisíc kroků. Cílem výzvy bylo rozpoehybovat co nejvíce lidí formou pravidelné aktivity vykonané po svých vlastních nohou, proto bylo bodové hodnocení nastaveno nejen podle dosažené vzdálenosti, ale i podle věku a BMI (body mass index = index tělesné hmotnosti) jednotlivců tak, aby byly vyrovnány rozdíly mezi mladými lidmi a lidmi trpícími nadváhou. Výzva probíhala v kategoriích jednotlivci, týmy, města do 10 000 obyvatel a v kategoriích podporovaných jednotlivými přihlášenými městy.

Celorepublikové výzvy se zúčastnilo 3774 aktivních uživatelů, 505 týmů a 30 zapojených měst. Celkem tito lidé společně ušli 812 923 km. Výzvy za město Loštice se zúčastnilo 71 aktivních uživatelů a 9 týmů. V Lošticích celkem tito lidé společně ušli 18 278 km.

Slavnostní vyhlášení výsledků města Loštice proběhlo 30. května 2021 v areálu letní-

ho koupaliště v Lošticích. Bylo zde zajištěno občerstvení a slackline workshop - exhibice slackline, slackline stanoviště pro poznání celé palety balančních cvičení a zážitků z pohybu včetně instruktáže profilů pro ty, kteří to chtěli vyzkoušet.

Město Loštice zde ocenilo 3 nejúspěšnější muže, 3 nejúspěšnější ženy, 1 nejúspěšnější tým a nejstaršího účastníka výzvy, kterým byl pan Tomáš Kopp (9. místo v Lošticích, nachozeno celkem 413,85 km, 138. místo v celostátním pořadí). V kategorii ženy koordinátorky výzvy pro Loštice udělaly výjimku, kdy nechaly soutěžit ženu, která sice už nemá trvalý pobyt v Lošticích, ale stále je aktivně spojena s životem v Lošticích. Aby bylo vše, jak má, v této kategorii byla oceněna ještě jedna žena, která splnila podmínku trvalého bydliště v Lošticích. V kategorii týmy v celorepublikovém pořadí na 8. místě z 505 týmů exceloval tým z Loštic s názvem „Parta důchodců z Loštic“. Tento tým

byl tvořen 4 aktivními důchodci, kteří všem ukázali, že na věku zas až tak nezáleží. Proběhlo také vylosování tří výherců ze všech jednotlivců, kteří měli zapsán alespoň jeden výšlap, při kterém splnili cíl 10 000 kroků (7,5 km) a neumístili se na stupních vítězů v kategorii jednotlivců.

Pro všechny účastníky výzvy bylo přichystáno překvapení, kdy vedení města Loštice proměnilo společně nachozené kilometry (18 278 km) na koruny (18 278 Kč). Za tyto koruny měli všichni účastníci výzvy na slavnostním vyhlášení výsledků výzvy možnost vybrat jeden ze tří projektů, které město zrealizuje. Vybíralo se z projektů: stůl na stolní tenis, divadlo pod širým nebem a horolezecká

stěna na 1 den. Vyhrál projekt stůl na stolní tenis. Po vítězství projektu město aktivně komunikovalo s výrobci těchto stolů (betonový stůl). Všichni výrobci, kteří byli osloveni jsou v současné době zaneprázdněni předchozími zakázkami, proto prosíme o strpení. Stůl pro stolní tenis bude, ale musíme počkat, až nám ho vyrobí. Děkujeme za pochopení.

Loštice byly ve výzvě velmi úspěšné a to díky všem, kteří se zúčastnili. Všem účastníkům výzvy děkujeme. Na ostatní, kteří by se rádi zapojili při další výzvě, se těšíme. Užívejte léta, sluníčka a nezapomínejte na chůzi, na přirozený pohyb, na každý vlastní krok, na krok ke zdraví.

Radka Kristenová, koordinátorka

Vítězové soutěže měst

pořadí	město	vzdálenost	aktivní uživatelé	počet obyvatel	body
1. místo	Klatovy	3 109,99 km	9	22 308	293,39
2. místo	Bruntál	23 926,52 km	90	16 474	200,80
3. místo	Mníšek pod Brdy	41 156,67 km	169	4 632	184,96
7. místo	Loštice	18 277,89 km	71	2 968	180,51

Vítězové soutěže měst do 10 tis. obyvatel

pořadí	město	vzdálenost	aktivní uživatelé	počet obyvatel	body
1. místo	Mníšek p. Brdy	41 156,67 km	169	4 632	184,96
2. místo	Dobříš	42 990,45 km	159	9 009	184,56
3. místo	Litovel	7 800,38 km	29	9 810	184,51
4. místo	Loštice	18 277,89 km	71	2 968	180,51

Loštice jednotlivci, kategorie muži

pořadí	jméno	vzdálenost	počet bodů	celostátní pořadí
1. místo	Miroslav Havelka	835,45 km	753,43	22. místo
2. místo	Petr Vacula	1 053,70 km	502,54	77. místo
3. místo	Martin Šilberský	607,70 km	497,56	83. místo

Loštice jednotlivci, kategorie ženy

pořadí	jméno	vzdálenost	počet bodů	celostátní pořadí
1. místo	Helena Vaculová	791,52 km	706,04	26. místo
2. místo	Kateřina Kulatá	791,20 km	562,67	60. místo
3. místo	Helena Koppová	509,77 km	501,51	80. místo
4. místo	Kateřina Veselá	901,45 km	483,68	91. místo

Loštice týmy

pořadí	název	vzdálenost	počet bodů	počet členů	celostátní pořadí
1. místo	Parta důchodců z Loštic	2 215,26 km	538,02	4	8. místo
2. místo	SK Loštice 1923	3 375,37 km	375,60	6	34. místo
3. místo	Malíčkovci	1 166,09 km	373,12	2	37. místo

Na „Cvičáku“ byly opraveny inženýrské sítě

Veřejným cvičením Sokola bylo cvičiště na Sokolské ulici otevřeno dne 27. července 1924. V rámci akce „Z“ se postavila v roce 1965 stávající tribuna a společně s ní byly vybudovány veškeré inženýrské sítě. Stav těchto sítí již odpovídal svému stáří a tak bylo přistoupeno k jejich výměně a to včetně vnitřních rozvodů elektroinstalací. Finančně akci zajistilo město Loštice a TJ Slavoj Loštice z.s. děkuje tímto Radě města za uplatnění akce do finančního plánu a její rychlé vypořádání.

V rámci této akce bylo provedeno cca 330 m výkopů, byla provedena výměna všech elektrických kabelů, vyměněny byly veškeré rozvody vodovodního potrubí včetně napojení tenisových kurtů a napojení na veřejný vodovod, ponorná čerpadla ve studni, tlakové nádoby a regulátory tlaku. Součástí akce byla i kompletní výměna vnitřní elektroinstalace včetně dřevěné kabiny a kiosku pro zajištění čerpání vody a napojení zařízení při pořádání veřejných akcí. Členové TJ Slavoj Loštice přispěli pro úspěšné uskutečnění akce zajištěním výkopů, částí materiálů a náročnou koordinací dodavatelů. V současné době se provádí odstraňování drobných

závad a od června bude zase areál sloužit se zajištěním všech energií a služeb.

Souběžně s opravami byla pokácena i poslední lípa v příjezdové aleji. Na celý areál byl zpracován dendrologický průzkum a tato lípa byla označena jako zdroj nebezpečí z důvodu vykotlání kmene. Lípu pomohl nezištně odstranit pan Milan Groza, za což mu vyslovujeme velký dík. V příštím roce bude na stejném místě vysazena nová lípa.

Po ukončení těchto oprav se ve spolupráci s městem Loštice budeme věnovat přípravě rekonstrukcí sportovišť a napojení kanalizace na veřejný rozvod a hledání možností financování z dotačních zdrojů. *Ladislav Kašpar*

Vlaštovke

Tož tak nám pomalóčko přechází jaro. Letos ale opravdu polehóčko, pomalóčko. Deť ož máme dlóho po třech zmrzlých a eště onehdá nám z televize vehrožovale přizemnima mrazama! Take ož máte na zehradě nasazený rajčata a kviti? A take ste běhale kolem záhonku a zakrěvale všecko co ste nasadile tó netkanó látkó? No bodě! Člověk kolem těch rostlenek skáče tři měsíce, radoje se z každého novyho listečko a včel be to měl vzít čert? To teda né! Letos si dale na čas e vlaštovke. Nejak se jim k nám nechtělo - anebo chtělo, ale říkale si, že do takové zeme eště nepoletijó. Só malinky, ale nésó hlópi a měle v nose /vlastně v zobáčko, nebo kde.../ že se jaro kapko opozdí. Přeci nepoletijó taková dálko, abe se o nás nachladile. Deť k nám, chodinke mali, z těch teplých krajin kdese oprostřed Afrike cestojó nejakých 7 000 kilometru! No to je přece užasny! A eště užasněší je, že se po generace pořád vracijó na stény místo. Mládáta, který se veklobale pod střechó o nás v Loštěcích, zjara zas přeletijó třeba z té Nigérie zpátky. Kdež letijó západním směrem, tak se dají přez Německo, Švýcarsko, Francijo, Španělsko a Alžír. No ledi mili, deť já většino těch zemi viděl jenom na fotkách!

Take be mě zajímalo, kde se tem tvorečkum libi vic. V Africe, nebo o nás? Kde só doma? Kdež je vidíme jak vesle a bezstarostně litaji vzhuro dule a ščebetaji až se hore zelenaji, chtělo be se věřet, že doma só o nás. Decky se jim o nás libilo, ale poslední dobó nemaji na ružích ostláno. Z kravinu, kde bývalo teplóčko a moch jak... moch, só zboženiska, v chalópkách na dědinách je moc nechcó a chlivek s dobetkem ož skoro ani nenandeš.

Dřív vlaštovke ledi vehlížele a těše se na ně, protože kdež ož přeletěle, definitivně končela zema. Nekde se stalo, že nekeré rok náhodó nepřeletěle, a to belo smotny, neco chebělo...

A take se říkalo, že kde se zabydljío vlaštovke, tam se zabydljío štěti...

Tož přejo všeckém, ať se e o vás zabydljío štěti a ať si vážíme zdánlivě samozřejmých věcí, jejichž krásu uplně doceníme, až o ně jedná přendem.

Hezky jaro, na zahrádkách ať vám to roste a nad zahrádkama ať nám to pořad štěbetá!

Radek Štencel

Z Nigerie až do Svobodné Evropy

Naše město je plné zajímavých příběhů lidí, kteří v Lošticích žijí či žili. Zajímavý příběh má i Olga Kopecká-Valeská, která se letos dožila 80 let. Narodila se 28. března 1941 v Pelhřimově. Část svého dětství strávila s rodiči v Nigérii, kde byl její otec v letech 1946–1949 zaměstnán firmou Baťa. Tam chodila také do anglické školy. S matkou se pak vrátila do vlasti a žila v Lošticích. Její dědeček byl někdejší ředitel školy František Sitta. Navštěvovala tenkrát jedenáctiletou střední školu v Litovli, kde úspěšně odmaturovala. K vysokoškolskému studiu nebyla pro nejasný postoj k politickému zřízení doporučena.

Osud ji zavál do Nizozemí, kam v roce 1963 s matkou a bratry emigrovala. Pro Radio Svobodná Evropa v Mnichově pracovala od roku 1965. Nejdříve překládala texty a tisk z angličtiny a sestavovala menší rozhovory. Později se věnovala produkci samostatných pořadů - pořadů pro mládež a dále pořadu Panorama (přehled příspěvků celého týdne doplněný zajímavostmi z USA), zajímavosti ze světa, přehledy zahraničního tisku a různých pořadů kulturních. Po více než deseti letech pak mohla začít psát politické komentáře. V roce 1985 se zasloužila o zavedení tzv. „záznamníkového telefonu“, tedy telefonní linky, na niž bylo možné volat i z Československa, i když s technickými omezeními (po dvou minutách se spojení přerušilo, aby se nedalo zjistit číslo, z něhož se telefonovalo). V únoru 1989 se Olga Kopecká stala zástupkyní ředitele české redakce Rádía Svobodná Evropa. V této funkci setrvala do roku 2002, její poslední pozicí bylo místo ředitelky českého vysílání. Za práci v tomto rádiu Olga Kopecká-Valeská obdržela řád svatého Řehoře Velikého, který jí byl udělen za zásluhy o obranu náboženské svobody a křesťanských hodnot v období totality.

David Kofránek

U Huberta. Zleva paní Věra Geppertová, učitel Josef Hustý a Olga Kopecká před emigrací

Loštický ultramaraton

V Lošticích se v sobotu 8. května uskutečnil již 9. ročník ultramaratonu Borák, který byl v minulých letech pořádán též jako mistrovství ČR v ultratrailu a veteránské mistrovství ČR v ultramaratonu.

Nejdělsí trať závodu (Loštice-Pod liškou-Vlčice-Babí skála-Jeřmaň-Lechovice-Pavlov-zámecký park-Loštice) je již zmiňovaný ultramaraton, který měří 84 km a běží se na 14 km okruhu na šest kol, se startem a cílem u rybářského areálu. V polovině trasy v Jeřmani je běžcům k dispozici občerstvení, které je také v prostoru startu a cíle.

Letošním vítězem ultramaratonu se stal Jiří Petr (Salamon Suintoo Brno) ve výborném čase 6:36:43 a mezi ženami potom Martina Dvořáková (Columbia Montrail/Runninzzone Brno) v čase 7:53:40.

Dalšími závody, které je možno běžet je maraton a závod na jedno kolo, které jsou určeny zájemcům, pro které je ultramaraton příliš dlouhý. Zajímavostí je, že oba kratší závody se běží v opačném směru než ultra, což většina závodníků vítá jako zpestření a možnost sledovat jak běží závodníci na ostatních tratích.

Vítězem letošního maratonu se stal ve výborném čase těsně pod 3 hodiny Alexandr Borovec (Choceň) za 2:59:41 a mezi ženami Lenka Kohnová (Salming Running Team) také ve velmi dobrém výkonu 3:16:11. Jedno kolo potom vyhráli Robert Němeček (RUN!BRO)k za 59:16 a Adrea Krušinová (Letovice) za 1:09:11. Nejstarším účastníkem byl Jaroslav Velička, který ve věku 77 let zaběhl jedno kolo za 1:32:59.

Daniel Orálek

ČEZ informace

Virtuální exkurze v elektrárnách: Díky obřímú zájmu připravil ČEZ nové studio i program

SKUPINA ČEZ

V době covidové distanční výuky se staly virtuální výpravy do nejstřeženějších prostor Česka doslova hitem, energetici je proto ještě vylepšili a nabízejí show, jaká tu ještě nebyla! Elektrárny Skupiny ČEZ mohou nyní zájemci navštívit ze speciálního interaktivního TV studia. Během virtuálního výletu do jaderných elektráren Dukovany a Temelín nebo k zeleným obnovitelným zdrojům čekají účastníky unikátní pokusy, praktické ukázky a soutěže o ceny. Prohlídky „Virtuálně v elektrárně“ absolvovalo z pohodlí domova už přes 31 tisíc školáků i dospělých zájemců.

Proč nosí jaderníci žluté kombinézy? Kolik nožiček má chladicí věž? A jak dlouhý je list větrné elektrárny? To je jen drobná ochutnávka bohatého energetického menu, který začali ve virtuálním televizním studiu ČEZ servírovat profesionální moderátoři, zkušené elektrárenské průvodci a experti na

telefonu. Zbrusu nový formát exkurzí do ekologických energetických provozů oživuje distanční výuku na školách a zpestřuje lidem jednotvárné dny bez zábavy.

Na co ještě se mohou účastníci vylepšeného formátu on-line prohlídek elektráren těšit? Špičková technika interaktivního TV stu-

dia umožňuje propojit unikátní 3D modely, animace a videa ze zákulisí. Další novinkou jsou fyzikální pokusy, originální rekvizity dovezené přímo z elektráren a prostor pro divácké dotazy. Někteří z virtuální show neodejdou s prázdnou, mají totiž možnost vyhrát v soutěžích o ceny. „*Hosté se s námi podívají i tam, kam se při běžných exkurzích nedostanou. Hravou a názornou formou jim ukážeme, jak se rodí bezemisní energie a kam se ubírá moderní energetika 21. století. Doufám, že v létě budeme moci naše infocentra a elektrárny znovu otevřít, aby si u nás naši virtuální návštěvníci získané znalosti ověřili. On-line prohlídky ale v určité podobě plánujeme zachovat i nadále,*“ říká Kateřina Bartůšková.

Zájem o on-line prohlídky je obrovský, od jejich spuštění na konci loňského roku se k do elektráren virtuálně podívalo už přes 31 tisíc návštěvníků. „A to nemluvíme o pozitivních ohlasech, kterých přišlo nepočítaně. Tohle všechno nás přivedlo na myšlenku posunout hranice ještě o kousek dál a nabídnout lidem v této nelehké době zážitků, na který opravdu nezapomenou. Vymysleli jsme pro ně pro-

gram, který je ještě rozmanitější, interaktivnější a zábavnější. Těší nás, že touto cestou pomáháme studentům i učitelům zpestřit distanční výuku a umožňujeme lidem alespoň virtuálně cestovat. Věříme, že je zbrusu nová podoba našeho on-line bádání v zákulisí elektráren nabije nejen poznáním, ale i pozitivní energií,“ vysvětluje **vedoucí infocenter Skupiny ČEZ Kateřina Bartůšková**.

Účast na prohlídkách bezemisních elektráren si zájemci zajistí jednoduše na webu www.virtualneelektrarne.cz. On-line přenos z televizního studia bude probíhat až do konce školního roku. Na každý všední den je vypsáno až 8 termínů hodinových exkurzí – dopoledne pro školy, odpoledne i pro veřejnost. Připojení probíhá přes platformu MS Teams. **Všechny exkurze jsou zdarma.** Projekt „Virtuálně v elektrárně“ doplňuje pestrou nabídku vzdělávacích aktivit, které Skupina ČEZ nabízí dětem i učitelům navzdory epidemii. V on-line prostředí například pokračují interaktivní besedy Energie – budoucnost lidstva, týdně také přibývají novinky a zajímavosti na vzdělávacím portálu www.svetenergie.cz

Habermannův mlýn – Haukova pila

Film Habermannův mlýn zaujal a zanechal smíšené pocity. Sleduje osud německého průmyslníka z nedalekého Bludova. Příběh pojednával o německém mlynáři, který mluvil česky, měl české přátele a během války stál na straně Čechů. Na podobný příběh můžeme narazit i v historii našeho města. Připomenut je v dopise „Případ Bruno Hauka“, od Msgre. Václava Kubička, který ho posílal na jeho obhajobu. Naštěstí to nebyl osud tak tragicky končící jako ve zmíněném filmu.

Jednalo se o majitele pily. Byl drobnější postavy, klidného projevu. Jako loštický rodák žil mladý Bruno Hauk od svého dětství s českým obyvatelstvem v naprosté shodě, nedávaje ničím najevo, že je příslušníkem jiné národnosti. Do roku 1938 se nijak neexponoval ani národnostně ani politicky. S hnutím Henleinovým nesouhlasil a odboje proti

Bruno Hauk, cca 1965

Jiřina Hauková, cca 1965

ČSR se nijak nezúčastnil. V rodinném kruhu se u Hauků vždy mluvilo jen česky. Češka manželka Jiřina německy vůbec neuměla a děti vedla od malička v českém duchu. V roce 1943 převzal nátlakem německých činitelů z Litovle místní funkci blockleitera (německého komisaře města). To bylo po odchodu šumperského přistěhovalce Ed.Bühna, kterýžto nebyl v oblibě. V Lošticích si tehdy oddechli. Kdo z delší zkušenosti

Haukova pila

Bruno Hauk v kanceláři pily – Loštice cca 1938

nosti znal ušlechtilou povahu a dobré srdce nového správce, byl oprávněn se domnívat, že polovnučenou funkci chtěl nechtě převzal nikoliv, aby pomáhal gestapu, nýbrž aby svým způsobem nenápadně čelil jeho protičeským nástrahám. A to očekáváním se skutečně naplnilo. Bruno Hauk si jako blockleiter a později jako náměstek českého starosty počínal úředně tak, že po celou dobu okupace nebyl jeho vinou nikdo ze zdejších a okolních obyvatel ani stíhán, ani udán, ani zatčen. Naopak, kdekoliv mohl a zvěděl, potlačoval a ututlával cizí udání a pomáhal Čechům tak účinně, že v několika případech odvrátil dokonce i rozsudek smrti. Už v roce 1939 Oberlandrat z Litovle dopisem B. Hauka důrazně varoval před jednáním ve prospěch obyvatel Loštic a pohrozil přísným potrestáním.

Vše výše zmíněné by mohlo hodnověrně dosvědčit mnoho lidí, o kterých se lze dočíst ve zmíněném dopisu od Msgre. Václava Kubíčka. Tam je vše rozepsáno na něko-

lika stránkách. Zde bych zmínil jen některé. V roce 1944 se Bruno Hauk úspěšně uplatnil ve prospěch loštického starosty Františka Pokorného, jenž byl obviněn z velezrady a uvězněn ve Vratislavi. Svědčil před soudem v zájmu Pokorného tak účinně, že se hned vrátil z vězení domů. Potlačit a ututlat udání pomohl strážmistru Vaňharovi a soustružníkovi Budinovi z Vlčic. Pomohl k propuštění na svobodu Janu Nepustilovi a Františku Kubelkovi. Lidé se před Bruno Haukem mohli bez obav vyjadřovat protinacisticky, aniž by se báli, že je udá. To mohl dosvědčit Rudolf Eliáš. Před nucenou prací v Německu chránil lidi tím, že byli schválně zapsáni jako dělníci na pile.

Po válce bylo Bruno Haukovi národním výborem zabaveno veškeré jmění. Jeho závod s příslušnými pozemky a materiálem byl předán do národní správy. B. Hauk byl tehdy zajištěn ve sběrném táboře Němců v Olomouci, kde utrpěl nelidským udeřením do hlavy zánět mozkových blan a středního

Bruno Hauk - jeho auto Aero 30 - Loštice ca 1940

ucha. To ho poznamenalo na zbytek života. V lednu 1946, kdy psal Msgre. Václav Kubíček dopis na jeho obhajobu, byl ve vazbě u okresního soudu v Litovli. Neúměrně k svému věku 45ti let úplně zešedivěl za dobu svého věznění.

O povaze Bruno Hauka vypovídá jedna vzpomínka Alžběty Morgensternové z doby, kdy B. Hauk vykonával funkci prvního náměstka starosty Loštic a v roce 1944-1945

zastupoval zatčeného loštického starostu Františka Pokorného. „Někdy k nám přišel pan Hauk a před vchodem hlasitě prohlašoval: Okamžitě otevřete, jdu na kontrolu, ale uvnitř nám rozdal jídlo, potravinové lístky a přidal laskavé slovo“. Paní Alžběta Morgensternová, židovského původu, žila se svými rodiči jak ve Vlčicích, pak i v Lošticích v jedné místnosti v tzv. gerbárně (dům bývalé Ehrlichovy koželužny). *David Kofránek*

Haukova pila, nedatováno

Dezortova vila, Sittova vila, zdravotní středisko

Budovu dnešního zdravotního střediska postavil v roce 1902 loštický stavitel Benda pro JUDr. Dezorta. Více o jeho osobě v nekrologu JUDr. R. Fischera, loštického rodáka a olomouckého starosty.

Nekrolog vyšel v dubnu 1932 v olomouckých novinách Pozor. (kráceno)

Neočekávaně přišla zpráva ze Židlochovic, že 19. dubna 1932 odpoledne zemřel tam advokát dr. Jan Dezort ve věku 63 let. Mnoho lidí v našem kraji a na severní Moravě nezná už tohoto jména, které před lety bylo na Mohelnicku velmi populární.

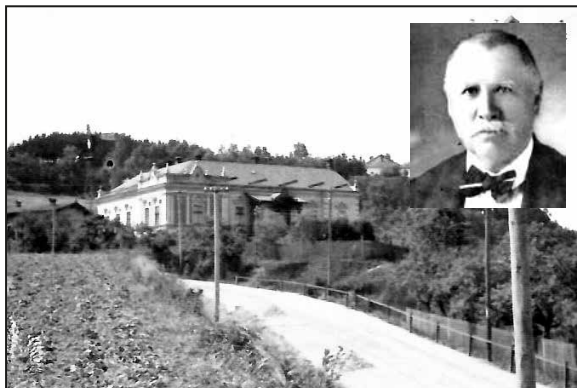
Přišel z Moravské Ostravy a usadil se 27. února 1899 v Mohelnici jako český advokát. Tehdy vlny nacionálního německství v tomto kraji vysoce byly do českého kraje, a dr.

Dezort postavil se v čelo české obrany. Mazání jeho tabulky, rozbíjení oken, surové nadávky, a p. to bylo na denním pořádku. Ba dokonce nazvali ho v jakémsi podání cynicky vetřelcem v Mohelnici. Byl jsem tehdy v Olomouci koncipientem, ale v Lošticích jsem se s ním velmi často stýkal společensky i politicky. S ním jsem dělal volby na zemský sněm v roce 1902 proti mohelnickému továrníkovi Pohlovi, on byl i mezi zakladateli pokrokové strany a ještě při zemských volbách 1906 šli jsme spolu. Rozešli jsme se až r. 1913, kdy vystoupil při volbách do zemského sněmu jako, kandidát lidové strany.

Dr. Dezort postavil si r. 1902 v Lošticích vilu a odtud dojížděl denně do Mohelnice. Zasahoval do loštických poměrů ve spolcích velmi zdatně, a občanstvo vyslalo ho pak i do obecního výboru. Vnesl hodně nového života na radnici, a přenesl později svou činnost i do okresního silničního výboru, jehož stal se roku 1910 i předsedou. Hájil v něm velmi energicky český ráz a požadavky českých obcí, města Loštice pak v řadě prvé. Otázka průplavu, který měl být veden přes Loštice, stála ho mnoho práce, mnoho peněz, stejně otázka železnice z Moravičan přes Loštice do Chornic, rozšíření silnice z Loštic do Moravičan, povznesení návštěvy cizinců v Lošticích, nadstavba střelnice a jiné. Snažil se o zesílení českých Loštic proti německé Mohelnici, ač o českou menšinu v Mohelnici staral se poutivě.

Odstěhoval se 31. prosince 1913 z Loštic do Židlochovic, kde po převratu stal se českým starostou, ale Loštici nezapomínal. Dojížděl tam o prázdninách, býval tam vesel a snažil se uskutečňovat staré své plány. R. 1930 přišel opět s myšlenkou, učiniti z Loštic hledané letovisko velkolepou přestavbou městské střelnice. Plán byl však příliš odvážný - finančně -, než aby se dal uskutečnit. A tak myslím, že Loštice mají povinnost památky dra Dezorta vděčně vzpomínati. A proto i já jako loštický rodák i jako přítel a pozdější politický odpůrce posílám na jeho rov zaslouženou kytki pomněnek a vzpomínek ...

(pf)

LOŠTICE

Hana Jílková

Vnímej, jak krá sno tu hladí po duši,
jsou lidé, kteří to zatím netuší.
Kdo zatoulá se v ten malebný kraj,
rád vrací se, zažívat přírodní ráj.

Mnozí do světa si letí,
vždy s láskou vrací se i děti.
Čas mnohá místa změní,
vždy najdeš koutek, kde vrací se ti snění.

Vynoří se vzpomínky na „Boží těla“,
cesty, co vedly nás do kostela.
Ty přivádí i vzácné kumštýře,
příroda i lidé kouzlí, až je to k nevíře.

Když vstoupíš na lesní cestičky,
stromy i tůňky nabízí poklad celičků.
Kouzlí tu slunce v ranním oparu,
úkryt najdou zvířátka, při počasí rozmaru.

Každá řeka čaruje od nepaměti.
Třebůvku milují dospělí i děti.
Hladké oblázky po hladině letí,
obyčejné žabky, úžasné vzpomínky i pro
naše děti.

Krása přírody – probouzející se i spící,
musí se prožít, to nelze slovy říci.
Vdechuj tu krásu, přírodou nechej se hýčkat,
proživej překrásný pocit, nic nemusíš říkat.

Ve větru šumí koruny letitých stromů,
šplouchání vlnek, hukot jezu, to Třebůvka
vypráví k tomu.

Ptáčky, kteří se svým zbarvením peří zdají být podobní

V našich zahradách, parcích, na pokraji lesa, při vodních tocích, žijí a hnízdí několik druhů zpěvných ptáků, dajících se svým zbarvením zaměnit. Vybarvenost je tak podobná, jedná se o žlutou, zelenou a hnědou barvu, v podbřišku jsou někteří do běla.

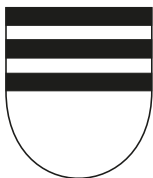

Sedmihlásek obecný. Má žluté břicho, hnědozelená záda. Hnízdí poblíž potoků a rybníků, v hustém křovinatém porostu kde staví hluboké ze stébel a lýčí hnízdo, polokruhovitě tvaru. Samička snáší 3-6 vajíček, růžové barvy s černými tečkami. Potravou jsou mšice, mouchy a jiný hmyz. Koncem srpna se stěhuje do tropické Afriky.

Budníček menší. Zbarven žlutozeleně - žlutá páska přes oči, břicho bělavé. Dlouhý je asi 11 cm, váha 8-9 gramů. Na svá stanoviště přilétá ze severozápadní Afriky. Hnízdo buduje v trávě ve svazích, příkopech. Je to kulovitá, zcela uzavřená stavba, podobající se malé boudičce, zhotovené z listů a travin. Je tak dobře maskováno, že se těžce dá objevit. Snáší do něho 6-7 vajíček. Rodiče mladé krmí drobným hmyzem larvami apod. Budníčci odlétají koncem září.

Zvonek zelený. Zvonek je jedním z nejhojnějších ptáků. Určitě jste ho zahlédli v zimě u krmitků, je jedním z těch třech ptáčků, který není stěhovavý a zůstává přes zimu. Hnízdí v hustých keřích, smrčínách, ale i v ovocných stromech. Hnízdo je z kořínků a větviček vystlané perím, chlupy a žíněmi. Samice klade 5-6 vajíček. Rodiče krmí mladé rozmělněným semínkem, housenkou nebo pavoukem. Koncem léta hnízdí zvoncek podruhé. Vybarvení - žluté břicho a hřbet ocasu, záda a konec ocasu tmavozelený až do černa. Od předchozích dvou má poměrně dosti silnější zobák.

Text a ilustrace Pavel A. Taťoun

HLAS LOŠTIC vychází nepravidelně 4x ročně. Náklad 1 250 ks.

Vydává Město Loštice, Náměstí Míru 66/1, 789 83 Loštice

IČO 00302945. Datum vydání 11. června 2021.

Příjem podkladů provádí MKS. Evidenční číslo MK ČR E 18035.

Uzávěrka Hlasu Loštice - PODZIM 2021 - 29. 8. 2021. Veškeré příspěvky zasílejte na mail: hlaslostic@kulturalostice.cz nebo podávejte v kanceláři MKS Loštice.

Příspěvky nejsou redakčně ani jazykově upravovány.

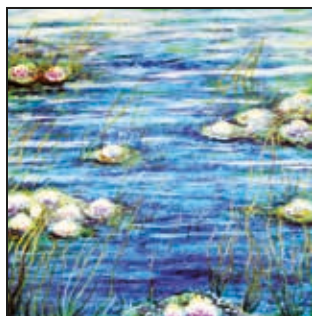
Možnost zveřejnění blahopřání, poděkování.

Redakční rada se nemusí ztotožňovat s obsahem článků.

Redakční rada: Rostislav Faltýnek, Ing. Tomáš Pavelka, Ing. David Kofránek, Stanislav Veselý - příjem podkladů.

Tiskne Tiskárna Václav Křupka Mohelnice.

Atelier „U ibišků“ přeje vám všem pohodové a odpočinkové léto.
Těším se opět v září - v novém školním roce - na výtvarná
setkávání v našem atelieru a společnou tvorbu pro oslavu krásy
života.
S pozdravem Julie Olešovská

Zdeněk Horňák - Lekníny

Nela Opravilová
- Slunečnice

Natálie Morávková
- Stromy

Sofie Appelová - Květina

Barunka Frenclová
- Jaro

Jakub
Lolek
- Strom
života

Eliška
Dvořáčková
- Barevný slon

**MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
a KOUPALIŠTĚ Loštice**

Loštické kulturní léto 2021

19. 6. - OTEVÍRÁME PLOVÁRNU

14.00 - ŠLAPETEČKO

16.00 - KAMARÁDI

19.00 - HERRGOTT ROCK

26. 6. - JEDEME PO NAŠEM

18.00 - PARTÁCI

20.00 - STRACENÉ RÁJ

2. 7. - LETNÍ KINO - 21.30

3. 7. - 19.00 - KAREL KAHOVEC a GEORGE & BEATOVENS

16. 7. - LETNÍ KINO - 21.30

17. 7. - ROCKOVÝ VEČER

19.00 - „OLD“ PREMIER

18. 7. - DIVADELNÍ POSEZENÍ

16.00 - CIRKUS PLNÝ LOUTEK *pro děti*

19.30 - DON QUIJOT II.

25. 7. - 15.00 - ODPOLEDNE s LOŠTICKOU VESELKOU

31. 7. - 17.00 - COUNTRY SETKÁNÍ

KAMARÁDI

LH WESTERN

6. 8. - LETNÍ KINO - 21.30

7. 8. - HUDEBNÍ PÁRTY

18.00 - PARTÁCI

20.00 - DISKOTÉKA s Jardou

20. 8. - LETNÍ KINO - 21.00

28. 8. - HUDEBNÍ PÁRTY

19.00 - MEFISTO

4. 9. - FESTIVAL COUNTRY

15.00 - COUNTRY PIKNIK

KOUPALIŠTĚ HUDEBNÍ AREÁL